

نوزادی، نارسایی ها، سکنه های قلبی را کم کرده و آمار نیمه عمر بشر را به مقدار قابل ملاحظه ای کاهش می دهد.

[۹] به عقیده شما تعامل جامعه پزشکی در ارتباط با پلاسماتراپی در حال حاضر چگونه ارزیابی می شود؟

جامعه پزشکی دنبال پویایی بحث است و دنبال تخریب نیست. جامعه پزشکی می خواهد فایده کاری که برای بیمار انجام می شود بیش از عارضه اش باشد. دلم می خواهد وزارت بهداشت و حوزه نظام سلامت از کاری که من انجام می دهم رضایت داشته باشند و آن را تایید کنند.

سؤالات حتی اگر خشن هم باشد باید پاسخگو باشیم. مهم ترین سؤال از سوی جامعه پزشکی ممکن است این باشد که اثربخشی درمان را در آزمایشگاه و در محیط بیمار به من ثابت کنید تا آن را بپذیرم. نظر، توصیه، پیشنهاد و حتی تذکر و شکایت در حوزه پزشکی از این کار باید حتما پذیرفته و بررسی و پاسخ داده شود. به این دلیل که مقابل ما بیماران دردمند هستند. باید به جامعه پزشکی ثابت کنیم روش ما بی عارضه است و فایده دارد. هزینه گزافی هم ندارد و همیشگی است. فایده اش از عارضه اش کمتر است. باید به محیط زیست ثابت شود؛ همان گونه که تاکنون ثابت شده است. من این کار را شروع کرده ام و اعتقاد دارم، ما می توانیم.

ما در حوزه قلب کودکان به دنبال این راه بودیم که از روش های ساده تری برای درمان تنگی های قلبی استفاده کنیم. یکی از تفکرات این بود که با استفاده از لیزر می توانیم به قلب برویم و مراحل عمل کودک را کم کنیم

نمی رسد. از همان کودکی در دو سالگی باید عمل شود و معمولاً تا سن ۹-۸ سالگی از بین می رود. خیلی از مراکز می گویند کاری نمی شود انجام داد و بهتر است سقط شود. الان اکوکاردیوگرافی قلب جنین از تولد نوزادان با بیماری های پیچیده قلبی پیشگیری می کند.

امانوزادانی به دنیا می آیند که مشکل قلبی شان پیچیده نیست. ما روزهای اول در حوزه قلب کودکان به دنبال این راه بودیم که آیا می شود از روش های ساده تری برای درمان تنگی های قلبی استفاده کرد. یکی از تفکرات و ایده های من این بود که با استفاده از لیزر می توانیم به قلب برویم و مراحل عمل کودک را کم کنیم. با لیزر تراپی آن دریچه را سوراخ کنیم و او را کمتر به اتاق عمل ببریم.

خدمت دکتر صالحی در انرژی اتمی رفتیم؛ صحبت کردیم که یک آزمایشگاه به ما بدهند که در آن با استفاده از لیزر بافت را سوراخ کنیم. یک چیزی شبیه دریچه رگ های حیوانی. دانشگاه موافقت نکرد. ما هم دیگر نتوانستیم. یکی از دلایلی که موافقت نشد این بود که لیزر خودش می تواند به چشم فرد اپراتور آسیب بزند در حالی که می توان با عینک های مخصوص از آن جلوگیری کرد.

من از آن زمان به بعد دنبال چاقویی برای درمان بیماران قلبی کودکان و بزرگسالان بودم که آن چاقو فیزیکی نباشد و نامرئی باشد. یعنی اگر بیماری داریم که در گوشه ای از قلبش رگی تنگ شده به این فکر افتادیم با استفاده از لیزر بدون این که قلب را باز کنیم به داخل رگ برویم و با استفاده از لیزر آن تنگی را آب کنیم. الان با استفاده از پلاسمای توانیم این کار را انجام دهیم. هم لیزر در کشور ما فراوان است و هم پلاسمای ما با استفاده از این دو، تنگی هایی را در عروق بیماران آب کنیم و این شدنی است. این ایده من بسیار کم عارضه و کم هزینه است. در بیماری های قلبی و مادرزادی و

بسیار آشکار است درمان زخم با استفاده از پلاسماست. این درمان عارضه ای برای بیمار ندارد. او با کمک ماده ای که از طبیعت است درمان می شود. نه به طبیعت اضافه می کند و نه از آن کم می کند. آب به اعماق زمین می رود؛ باکتری ها در اعماق زمین راه پیدا می کنند. باکتری در محیط زیست و محیط زمین نمی تواند زندگی کند. ما می توانیم پلاسمای را که نه کم شود و نه زیاد از یک حالتش در بیاوریم. عفونتی را که می تواند خطر ایجاد کند، کم کنیم. خود پلاسمای خطری برای جامعه ایجاد نمی کند. من معتقدم باید مراکز علمی و قطب های علمی به کمک بیابند و کمک کنند ما بتوانیم این کار علمی را به یک بسته علمی ثابت شده مؤثر در درمان زخم ها به ویژه زخم دیابت تبدیل کنیم. بنده به عنوان کسی که اینجا پیشقراول درمان است؛ از انرژی اتمی، وزارت بهداشت و همچنین دانشگاه علوم پزشکی این توقع را دارم. یقیناً دیکته نوشته غلط ندارد وقتی کار شروع می شود و سر سفره سلامت مردم می رود؛ مشخص می شود.

[۹] بحث آینده فناوری پلاسمای و بیماری های قلبی را چگونه ارزیابی می کنید؟

سال ۱۳۸۸ درمان قلب کودکان را شروع کردم. یکی از نگرانی های ما نوزادانی هستند که وقتی متولد می شوند انسداد عروق دارند. البته یکی از خدمات خوبی که جامعه قلب کودکان ارائه می کند، این است که با تشخیص در هفته ۱۷، ۱۸ جنینی مشکل این نوزادان را تشخیص می دهند. بعضاً دستور سقط آنها را صادر می کنند. مثلاً بیماری در هفته ۱۶ و ۱۷ شناسایی و تشخیص داده می شود خروجی او بسته است و دریچه ندارد یک بطن هم بیشتر ندارد. معلوم است این نوزاد به دنیا بیاید، بچه ای نیست که روی زمین برای خانواده اش بماند. این نوزاد به محض تولد کاملاً سیاه است و خون به ریه اش

